

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden franko p. p. f 6.00. Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseren aan het Bureau van de Tijd.

VRIJDAG 5 SEPTEMBER.

Advertentiën van Zes regels en daar beneden worden te gen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 4 September.

MEXIKO (1).

II.

Welke de gebreken van Miramon mogten zijn, en wij ontbreken niet dat zij onder zeker opzicht groot waren, zijn worsteling tegen Juarez zoowel door dekretten, wetgevende maatregelen als kanonschoten, was wezenlijk een strijd tusschen den goeden en den kvaden genius van Mexiko. De een steunde op de oude katholieke overleveringen der natie, verdedigde de geestelijkheid, haar onafhankelijkheid en bezittingen, en bleef trouw aan de godsdienstige organisatie der mexikaansche maatschappij; de andere beledde de leer der europesche liberalen, die ietere onderdrukking goelinden mits zij jaagt op de priesters maakt; hij legde beslag op de kerkelijke bezittingen, stelde het burgerlijk huwelijk in, dat strijdig is met de seden en neigingen van het land, en vernietigde de konkordaten met het hof van Rome. De een poogde de regering te koncentreeren en haar meer eenvormigheid te geven, ten einde de regeringloosheid te beteugelen; de andere, het bereidvaardig speeltuig der amerikaansche kuipertjen, voerde het federalismus in, in al zijn onzamenhang en maakte alzoo van het reeds geheel ontwrichte land een gemakkelijke prooi voor de eischen der Vereenigde Staten.

De oorlog duurde twee volle jaren en werd door zeventig militaire feiten gekenmerkt, waarbij acht belangrijke veldslagen, die echter geen beslissend resultaat opleverden. De aard zelf der krachten van de revolution-

welangen der een of andere partij, uitloos waren. Deze krachten bestonden inderdaad slechts uit een opraapect van verschillende benden, die onafhankelijk van elkander handelden, en daar te voorschijn kwamen, waar men ze verwonnen waande, geen bepaald plan hadden, noch vaste kern, waar aan men zich kon houden om aan dien strijd een einde te maken. Gedurende twee jaren bodt Miramon met wonderbare bedrijvigheid en onverwinkte geestkracht het hoofd aan alle bezwaren. Hoewel hij oogenblik hem verpligte naar Mexiko weder te keeren, waar niets buiten hem geschiedde en waar hij alleen leven aan het goevernement gaf, ging hij weder in het veld en bleef overal overwinnaar, waar hij zich vertoonde. Maar hem ontbraken hulpmiddelen, wijl de voornaamste havens in het bezit zijner vijanden waren en de burgeroorlog schier al de mijnwerken had vernietigt. Het geld ontbrak hem om met kracht en bedaardheid den oorlog voort te zetten, en hij wist niet hoe het zich te verschaffen. De geestelijkheid had hem gemakkelijk kunnen redden door hem te veroorlooven over eenige kerkelijke bezittingen te beschikken. Maar de mexikaansche geestelijkheid gaf hier blijk dat zij haar belangen niet goed begreep en was te betreed haar inkomsten te zullen zien verminderen. De vrede bleef zij zonder tot deze verdedigingsmaatregelen te nemen, en weigerde haar toestemming te geven tot den verkoop van eenige grondbezittingen, die de kas van het katholiek en konservatief leger zou gevuld hebben: een groote misslag, voor welken de geestelijkheid zwaar gestraft werd door de algemeene berooving, waarmede Juarez na zijn triomf haar trof. Miramon, van de ondersteuning der geestelijkheid verstoken, had nu geen ander hulpmiddel dan gedwongen leeningen en leeningen, waaraan grootendeels vreemde kapitalisten werden onderworpen, die voor een oorlog moesten opbrengen, welke hen ruïneerde.

Zulk een toestand kon van geen duur zijn. Dit gevoelde Miramon, en tweemaal beproefde hij, na eenige overwinningen, die zijn gezag versterkt hadden, in Vera-Cruz de regering van Juarez omver te werpen. Den eersten keer werd hij op het oogenblik dat hij zich van de overwinning verzekerd hield, door de noodzakelijkheid teruggeroepen om Mexiko voor overrompeling te behoeden. Den tweeden keer deden de Vereenigde Staten, wier belang het was door alle middelen de vestiging

van een regelmatig en hecht bewind te beletten, zijn onderneming falen door de democratische gezagvoerders bij te staan.

Europa, welks belangen door de mexikaansche regeringloosheid sterkkelijk leden en dat toen bijgevolg even veel reden had om te interviëren als het thans kan hebben, verloor een kostbare en eenige gelegenheid om in dat schoone land de orde en vrede te herstellen. Men behoefde niet tot de kolossale uitgave over te gaan welke de tegenwoordige fransche expeditie zal vereischen. Een eenvoudige maritieme demonstratie voor Vera-Cruz ware voldoende geweest om Juarez te verpligten zich in te schepen en de overwinning aan Miramon en zijne konservatieven te verzekeren, die alleen in de toekomst wezenlijke waarborgen eener goede regering konden aanbieden. Ongelukkig wisten de vertegenwoordigers van Frankrijk en Engeland op dien oogenblik geen beslissend besluit te nemen. Zij boden de twee faktien, die elkander het gezag betwisten, hun bemiddeling aan, en behandelden beiden op denzelfden voet, voor hen een niet te verwezenlijke schikking en een ongegrunde splitsing van gezag voor te stellen. Deze onderhandelingen konden tot geenerlei uitkomst leiden en leden werkelijk schipbreuk vooral op de halstarrigheid van Juarez, die gevoelde dat het voor hem de hoofdzak was tijd te winnen en dat vroeg of laat een volslagen gebrek aan financiële hulpmiddelen zijn meelinger in de onmogelijkheid zou brengen den strijd voort te zetten.

Dit gebeurde inderdaad. Miramon, die noch in de onkosten van zijn goevernement voorzien, noch zijn troepen betalen kon, zag het geluk zijn vaandels en eenige maanden later, opende een beslissende veldslag voor het leger der demokraten de poorten van Mexiko. Miramon moest het land verlaten en het gezag van Juarez bleef alleen staande. Maar deze gebeurtenis bragt den vrede niet aan; de burgeroorlog werd als vroeger voortgezet, met dit onderscheid dat de rollen veranderd waren. Juarez werd spoedig in de hoofdstad ingesloten, zooals Miramon 't was geweest, en in bedwang gehouden door de generaals der behoudende partij, die zich weigerden te onderwerpen en ieder voor zich zelve oorlog voerden, even als de bendenaanvoerders der zoogenaamde liberale partij hadden gedaan.

't Is ligt te begrijpen wat de vreemde belangen in Mexiko te lijden hadden te midden der wanorde van zulk een onoplosbare regeringloosheid. Zoowel het goevernement als de bendenaanvoerders, handelden jegens de vreemden met een waarlijk ongeloofelijke gewetenloosheid. Wij spreken niet van de gedwongen leeningen, die eenigen schijn van regelmatigheid hebben, noch van de persoonlijke aanrandingen, waarvan in het gele boek veel gerucht is gemaakt, maar die overal mogelijk zijn, en voor welke billiker wijs een natie of een goevernement niet verantwoordelijk kan worden gesteld; maar van wege de overheden had de geweldenarij jegens de vreemdelingen en de verkrachtigde burgerrechten sedert eenige jaren in Mexiko het karakter van een vast stelsel aangenomen.

Daarvan werd door Juarez en het revolutionnaire bewind van Vera Cruz het eerste voorbeeld gegeven. In 1859 plunderde een detachement van het konstitutionalistische leger, 200 als 't in Mexiko genoemd werd, de munt van Guanajuato en vond gelegenheid de hand te leggen op, aan Engelschen behoorende, aanzienlijke geldswaarden. Op de ernstige verzoeken deswege aan een der ministers van Juarez gedaan, antwoordde de minister dat deze geweldenarij slechts een tijdelijk gebruik was van vreemde gelden, bestemd ter voorziening in de dringendste behoeften van het federale leger. 't Is bedroeven te moeten zeggen dat de generaals van het katholiek en konservatieve leger spoedig de verfoefelijke voorbeelden volgden, welke de zoogenaamde liberalen hun gaven. Een van Miramons luitenanten overviel en plunderde, op eigen verantwoordelijkheid en zonder toestemming van den jongen president van Mexiko, een konvoelgeld, dat aan europesche kooplieden behoorde, om het onder zijn soldaten uit te deelen.

Vele andere feiten van dien aard, welke gedurende den strijd tusschen de twee vijandige bewindhebbers van Vera-Cruz en Mexiko plaats hadden, ga ik stilzwijgend voorbij, en ga over tot de feiten, die de bepaalde optreding van Juarez en den triomf der democratische denkbeelden kenmerkten. Men had kunnen gelooven dat de tijdelijke vermindering der onlusten en de optreding van eenig nieuw bewind in de plaats der vijandige goevernementen, welke zoolang het land verwoest hadden, de verbetering der vreemde belangen en hun meerdere veiligheid tot resultaat zouden hebben gehad. Volstrekt niet; de toestand verergerde integendeel met den dag. De bedrijven van Juarez en diens ministers gingen alles te boven, wat men tot hertoe gezien had. De president der liberalen begon met op ruwe wijze den pauselijken nuncius en den spaanschen gezant Pacheco uit het land te verdrijven. Daarop volgden de beleediging, Frankrijk aangedaan, de gevangenneming der fransche vice-konsuls, de gewapende aanvallen tegen den franschen gezant, den heer Dubois de Saligny zelve, de overrompeling van het gesticht der fransche zusters van liefde te Mexiko, nieuwe gedwongen leeningen en nieuwe willekeurige geldaanspraken, de vreemde kooplieden, de onderwerping der fransche onderdanen aan de militaire dienst. Aan geen protest werd het oor geleend; Juarez en zijn agenten behandelde de europesche vertegenwoordigers en hun onschendbaar karakter met een onbeschaamdheid, waarvan geen voorbeeld is. Eindelijk valde Juarez in Julij jl. de maat zijner geweldenarijen. Een dekreet van het mexikaansche goevernement vernietigde voor twee jaren de aanspraken van de vreemde mogendheden. Deze wijze om zich op eigen gezag los te maken van plechtig aangegane verbindtenissen met de europesche goevernementen, kon niet geduld worden. Frankrijk, Engeland en Spanje verbonden zich om de herstelling hunner gemeenschappelijke grieven te verkrijgen.

Het overige is bekend: de londensche konventie, het vertrek der troepen van de drie geallieerde mogendheden, de geschillen van Mexiko ontstaan tusschen deze drie mogendheden wegens de later te volgen getragingen, welke geschillen den terugkeer der spaansche en britsche kontingenten ten gevolge hadden, en die 't zwakke fransche expeditieleger alleen tegenover het geheele Mexikaansche leger gelaten hebben.

In de zitting van den gemeenteraad van gisteren is op zijn verzoek eervol ontslag verleend aan den heer J. Barendrecht, als assistent-heelkundige in het Binnengasthuis. Van de hh. Buchner c. s. is ingekomen een voorstel luidende als volgt: 1°. De verordening omtrent de keuring van levensmiddelen (Gemeenteblad n°. 55), met behoud met § 6, art. 41—47, buiten werking te stellen. 2°. De keurders en de keurmeesters van levensmiddelen, met uitzondering van de keurmeesters van vee en vleesch, eervol ontslag te verleenen. Aan den hr. B. Th. Elias is concessie verleend tot het maken van een nieuwe straat van den Vijgendam naar den O. Z. Voorburgwal; de stad draagt f 80,000 hiertoe bij. De Raad heeft besloten den haarlemschen straatweg aan het rijk over te geven. De vaste raadscommissiën voor het volgende jaar zijn benoemd. Tot derde preceptor aan het Gymnasium is benoemd de heer H. F. Karsten.

Z. M. heeft m^r. L. N. graaf van Randwijck en m^r. F. M. R. R. baron Fagel vergund het aannemen der onderscheidingsteekenen van het grootkruis der orde van de Wurtembergsche Kroon, en van ridder der orde, hun respectievelijk door Z. M. den Koning van Wurtemberg geschonken; H. F. G. N. Camp vergund het aannemen der onderscheidingsteekenen van ridder der orde van de Wurtembergsche Kroon; hem door Z. M. den Koning van Wurtemberg geschonken.

De prijzen van het Vee, besteed ter markt van gisteren, waren als volgt: Kalveren 1ste kwal. f 50 a f 70, 2de kwal. f 40 a f 60; 3de kwal. f 30 a f 50. Schape f 20 a f 28. Varkens 44 a 48 ct. per Ned. lb. Ter kaasmarkt was de prijs van Goudsche Kaas geschept f 11.

